

ODA A VERDAGUER

L'Atlàntida celebra
el dotzè aniversari

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

www.latlantidavic.cat

DG. 01/05

ODA A VERDAGUER

UNA OBRA ÈPICA DE SALVADOR BROTONS
PER A ORQUESTRA, CORS I BARÍTON

Diumenge, 1 de maig de 2022

A les 18 h - Sala 1 Ramon Montanyà

Durada: 1 h 30 min (pausa inclosa)

Coral Canigó i Cabirol Jove

Xavier Solà, director

Coral Càrmina

Daniel Mestre, director

Cor del Conservatori de Vic

Sebastià Bardolet, director

Josep-Ramon Olivé, baríton

Orquestra de Cambra de Vic

Salvador Brotons, director

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Simfonia núm. 7 en La major, Op. 92

I. *Poco sostenuto - Vivace*

II. *Allegretto*

III. *Presto*

IV. *Allegro con brio*

Salvador Brotons (1959)

Oda a Verdaguer, Op. 84

Cantata per a baríton, cor mixt, cor infantil

i orquestra sobre poemes de Jacint Verdaguer

1. *Les tres volades* (cor mixt)

2. *Cançó de les flors* (cor infantil, cor mixt)

3. *L'amor* (cor mixt)

4. *Bella de nit - Bella de dia* (cor mixt, cor infantil)

5. *La pedregada* (cor mixt, baríton)

6. *Era mon cos una llaga* (baríton)

7. *Cançó de la Rosa* (cor infantil, cor mixt)

8. *Caminant* (cor mixt)

9. *Lo pi de les tres branques* (baríton, cor mixt
i cor infantil)

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ
JACINT
VERDAGUER

Una obra èpica per celebrar el dotzè aniversari de L'Atlàntida

Composta i dirigida per Salvador Brotons, l'*Oda a Verdaguer* fou un encàrrec de l'Ajuntament de Vic i es va estrenar l'any 2002 en el marc dels actes commemoratius del centenari de la mort del poeta Jacint Verdaguer.

Vint anys després de l'estrena, L'Atlàntida recupera l'*Oda a Verdaguer* amb motiu del 120è aniversari de la mort del poeta i del dotzè aniversari de l'equipament cultural que porta el nom d'una de les obres més universals del poeta català. Una producció simfònica coral i de caràcter participatiu que reuneix més de dos-cents músics en un cant a Verdaguer, un cant a Catalunya!

#toteslesveus
#odaaverdaguer
#dotzeanys
#latlantidavic

Comentari de l'autor

Oda a Verdaguer va ser escrita la primavera de 2001 per encàrrec de l'Ajuntament de Vic en ocasió del centenari de la mort del poeta de Folgueroles.

Aconsellat per Núria Albó, vaig voler incloure les grans temàtiques de Verdaguer: l'estimació a la natura, l'exaltació a Maria i a Jesucrist, el dolor de la vida i l'estimació al país i a la llengua catalana.

L'obra s'inicia dolçament evocant la tendra infantesa del poeta amb *Les tres volades*. Segueix l'alegre *Cançó de les flors* on el cor infantil posa un accent fresc i juvenívol. El poema *L'amor* ens transporta a un espai íntim i bonic. *A Bella de nit - bella de dia* es reflecteix la sensibilitat espiritual del poeta. Com a culminació s'arriba a un espai màgic i elevat amb sonoritats d'arpa, carilló, cordes llunyanes i veus de dones i nens.

Segueix, de manera contrastada, un interludi orquestral que representa una pedregada i descriu el cop dur que va viure Verdaguer i que l'afectà profundament. El cor entra per dur-nos la distensió i a una profunda reflexió. El baríton s'encarrega després d'explicar-nos la història fosca i tenebrosa del poema *Crucífera* que només troba consol en l'estimació a Jesucrist.

Segueix la *Cançó de la rosa* amb els infants cantant als ocells i a la flor catalana. Després de mirar enrere, al seu passat, i reflexionar sobre la mort en el poema *Caminant*, l'obra es clou amb un flaire optimista i de celebració amb el cant patriòtic *Lo pi de les tres branques*, la millor inspiració per donar a la composició un final eufòric i exultant: *Preguem que sia aqueix pi l'arbre sagrat de la pàtria*.

Salvador Brotons, 2020

Si conteniu els estossecs amb un mocador,
contribuireu a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies

1. Les tres volades

Lo matí de ma infantesa,
quin matí fou tan hermós!,
lo cor vessava de càntics,
lo camp vessava d'olors.
Jo em sentí unes ales nàixer
i volí de flor en flor,
a quiscuna que em somreia
li dictava una cançó.

(Idil·lis i cants místics)

2. Cançó de les flors

Quan les floretes riuem amb les abelles,
no sabeu lo què diuen elles amb elles.
De tota flor que cria mont i ribera,
n'és la Verge Maria sa jardinera.

[...]

A l'ombra del Ginebre riu la Centaura,
i, borralló de gebre que el sol hi daura,
la blanca Satalia diu riallera:
que és la Verge Maria sa jardinera.

[...]

D'espines coronada floreix la Rosa,
de les flors de la prada la més hermosa;
la que amb la Verge es cria se torna vera:
que és la Verge Maria sa jardinera.

Pel bosc que més ombreja va la Viola;
perquè ningú la veja va tota sola.
La flor que s'humilia sempre prospera
que és la Verge Maria sa jardinera.

(Montserrat. Ilegendari, cançons, odes)

3. L'amor

Qui et baixarà de l'alta cima,
astre que el cel més estima,
orient de sa claror?
D'una esfera a l'altra esfera
qui et deixà en ma polsinera?
L'amor.

De les perles la més fina
de la perlera divina,
qui amb ta hermosa lluentor
del firmament t'arrencava
i en nostre sang te llançava?
L'amor.

(Eucarístiques)

4. Bella de nit - Bella de dia

N'hi ha una flor bella
que amb lo dia s'esbadella
i amb ell al vespre se clou.

N'hi ha una altra que es desclou
al descloure's l'estrellada
i s'encaputxa a l'albada.

Les dues son
flors d'aquest món.

Mes en l'hort de l'infinit
hi ha una flor que es diu Maria;
Ella és la Bella de nit,
Ella és la Bella de dia.

(Brins d'espígol)

5. La pedregada

Forta ha sigut la tempesta
que ha caigut sobre el meu cap
d'improperis i d'afrontes
i de pedres a bell raig.
Al fort de la pedregada,
oh Jesús, m'he arrecerat
de vostra Creu santa a l'ombra,
recer dels atribolats.

(Flors del Calvari)

6. Era mon cos una llaga

Era mon cos una llaga,
ai! També mon esperit;
los trets que encara se'm tiren
no troben lloc on ferir
Sentint-me per punts decaure
a un Arbre me recolzí,
a un Arbre de branques verdes
que estava com jo ferit.
Acostant-nos l'un a l'altre
nos creuàrem un sospir,
jo del dolor que em punyia
i Ell de voler-me'l gorir.
A ses ferides que brollen
mes ferides acostí,
se'm curaren d'una a una
les del cos i l'esperit.
Volent regraciar al metge,
jo allavors me n'adoní
que aquell arbre no era un arbre;
ereu Vós, oh Jesucrist!

(Flors del Calvari)

7. Cançó de la Rosa

Colomet que voles,
tes ales tingués,
aniria veure
mon amor on és.
Rosa catalana,
flor d'or,
Rosa catalana,
qui us tingués al cor.

Allí a l'alta serra
té son niu de flors,
i angelets i monjos
li canten amors.

També li'n cantava
quan era escolà,
i ara que en só fora
faig sinó plorar.

Oh! Allà vull la fossa
on tinc lo bressol.
Colomet que hi voles
digues-li si em vol.
Rosa catalana,
flor d'or,
Rosa catalana,
qui us tingués al cor.

(*Montserrat. llegendari, cançons, odes*)

8. Caminant

Mig segle fa que pel món
vaig camina que camina,
per escabrós viarany
vora el gran riu de la vida.
Veig anar i veig venir
les ones rodoladisses,
les que venen duen flors
i alguna fulla marcida,
mes les ones que se'n van
totes se'n duen ruïnes.
De les que em venen damunt,
quina vindrà per les mies?

Una barca va pel riu
d'una riba a l'altra riba,
fa cara de segador
la barquera que la guia.
Qui es deixa embarcar, mai més
torna a sa terra nadiua
i es desperta a l'altre món
quan ha feta una dormida.
Barquereta del bon Déu
no em faces la cara trista,
si tanmateix vens per mi
embarcám tot de seguida;
lo desterro se'm fa llarg
cuita a dur-me a l'altra riba,
que mos ulls tenen son
i el caminar m'afadiga.

(*Al Cel*)

9. Lo pi de les tres branques

Catalunya, aixeca el front,
doble sol avui t'aguaita,
lo sol que et surt a Orient
i el que t'ix a tramontana.
Lo que et surt al Pirineu
te vol donar una ullada,

[...]

Lo Campllong té com un bres
dues serres per barana,
per coberta un bosc de pins
verds tot l'any com l'esmaragda.
Corona immensa de tots
és una hermosa pinassa,
pinetells semblen los pins
entorn de llur sobirana,
geganta dels Pirineus
que per sang té rius de saba.
Com una torre és son tronc
que s'esbadia en tres branques
com tres titans rabassuts
que sobre els núvols s'abracen,
per sostenir en lo cel
una cúpula de rama
que fa ombra a tot lo pla
com una nova muntanya.

[...]

Ve Catalunya la gran
fer-se més gran i més ampla,
robant als moros València,
prenent-los l'Illa Daurada.
Unides veu a les tres
com les tres cordes d'una arpa,
les tres nimfes d'eixa mar,
d'aqueix jardí de tres Gràcies.
Mes al veure desvetllar
lo lligador d'eixa garba,
profeta, al Conqueridor
sols li diu eixa paraula:
-Preguem. Que sols Déu és gran,
los hòmens són ombra vana;
preguem que sia aqueix pi
l'arbre sagrat de la pàtria.-

(Pàtria)

Coral Canigó

Fundada a Vic l'any 1963 a partir d'un grup d'amics aficionats a la música i al cant coral, es va presentar per primera vegada al públic per fer concerts de Nadal el 22 de desembre del mateix any a Vic.

Des dels inicis i fins l'any 1990 estigué sota la direcció d'Enriqueta Anglada, direcció compartida entre els anys 1979 i 1987 amb Benet Camps. Després d'un breu període amb Josep Baucells (1990-1991), la coral incorporarà com a director, a partir de 1991, Xavier Solà.

La coral Canigó està formada actualment per 38 cantaires. Disposa d'un repertori de més de 800 obres de tots els estils: música clàssica, popular i tradicional, madrigals, polifonia religiosa, renaixentista i contemporània.

Coral Carmina

El naixement de la Coral Càrmina va ser el fruit de l'impuls d'un grup de joves músics que es van comprometre audaçment amb un nou repertori i amb la qualitat musical. Una nova manera de fer que ha marcat el camí de moltes altres corals del país.

La coral ha estat dirigida en diferents etapes per J. Casas mestre fundador, J. Pons, F. Guillén, J. Vila, A. Cañamero, M. Ríos, F. Marina i G. Sierra. Des del 2013, Daniel Mestre n'és el director.

El cor ha treballat també amb directors de prestigi internacional com Edmon Colomer, Laszlo Heltay, Christopher Hogwood, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Andrew Parrott o Ton Koopman, entre d'altres.

El seu repertori abasta des de la polifonia internacional fins al descobriment i l'aposta per autors catalans, com mostra la seva participació en l'estrena d'obres de F. Mompou, F. Homs, M. Valls, J. Guinjoan, J. Soler, X. Benguerel, Brotons, León, J. Vila i Carbonell, Josep Mª Guix, Xavier Pagès-Corella o Joan Magrané, ha estat una de les senyes d'identitat del nostre cor.

Cor del Conservatori de Vic

El Cor de l'Escola de Música i Conservatori de Vic està integrat per una cinquantena de nois i noies d'entre dotze i divuit anys. Tots ells estudien, a més, diferents especialitats instrumentals tant a l'Escola de Música com al Conservatori i dediquen bona part del seu temps extraescolar a la música. Els nois i noies provenen de diferents poblacions de les comarques d'Osona, el Ripollès i la Selva. El cor participa regularment en produccions de l'EMVIC, col·laboracions amb entitats de la ciutat i intercanvis amb altres cors d'escoles de música i conservatoris que els ha portat a actuar en llocs com el Palau de la Música o l'Auditori de Barcelona. El cant coral forma part de l'eix troncal del projecte educatiu de l'EMVIC com a fonament de l'educació musical i social de tots els nens i nenes.

Josep-Ramon Olivé

Comença els estudis de violoncel, piano i cant a l'Escolania de Montserrat i posteriorment segueix a l'Escola de Música de Barcelona. Estudia direcció coral i cant clàssic a l'Escola Superior de Música de Catalunya i continua la seva formació vocal a la Guildhall School de Londres amb el professor Rudolf Piernay. Ha participat en classes magistrals de Graham Johnson, Gerald Finley, Kurt Widmer, Josep Bros, Luigi Alva i Teresa Berganza, entre d'altres.

Josep-Ramon Olivé ha col·laborat amb orquestres com Le Concert des Nations, Les Arts Florissants, Hespèrion XXI, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la London Händel Orchestra i L'Orchestra of the Age of Enlightenment i ha estat sota la batuta de grans directors com Jordi Savall, William Christie, Kazushi Ono, Sigiswald Kujken, Laurence Cummings, Josep Pons i Victor Pablo Pérez. De l'activitat dels últims anys, en destaquen l'estrena d'obres dels compositors Salvador Brotons, Josep Vila i Casañas, Albert Guinovart, Johan Duijck, Raquel García-Tomás, Laurence Osborn i Alberto García-Demestres, el debut al Gran Teatre del Liceu i al Festival Castell de Peralada i la inauguració del LIFE Victoria 2018 en un recital amb el pianista Malcolm Martineau.

Orquestra de Cambra de Vic

Es tracta d'una formació singular, integrada per professors, estudiants avançats i exestudiants del Conservatori de Música de Vic que, a més, compta amb la col·laboració de professionals d'arreu del país. En els seus inicis (1997-1998), l'OCV ja realitzava dos cicles de concerts anuals a Vic, organitzats i patrocinats pel desaparegut l'IMAC (Institut Municipal d'Acció Cultural) i pel Conservatori de Música de Vic. Al llarg dels seus gairebé 20 anys de vida, i sota el mestratge de Jordi Mora, l'OCV ha fet nombrosos concerts arreu de Catalunya i d'Espanya, en poblacions com Barcelona, Girona, Santiago de Compostel·la, Las Palmas de Gran Canària, Andorra la Vella o Sant Sebastià, i sortides a l'estranger, entre les quals a Lausanne (Suïssa).

L'OCV ha acompanyat cors d'arreu del país com el Cor Madrigal, o la Coral Sant Jordi, la Coral Regina o la Coral Canigó i una llarga llista de solistes, com Lluís Claret, Lluís Rodríguez-Salva, Laia Masramon, Lluís Vilamajor, Mireia Casas, Salvador Parron, Mireia Pintó, Miriam Fernández, Jordi Domènech, Pau Bordas, Carlos Céspedes i Ignasi Cambra, entre molts d'altres. L'orquestra també ha servit de plataforma per promocionar solistes de nova generació sorgits del Conservatori de Música de Vic. L'OCV s'ha dedicat especialment a oferir a Vic, i arreu del país, concerts simfònics populars per apropar la gran música al públic en forma de concerts pedagògics, amb un vast repertori que comprèn des d'obres barroques fins a composicions d'autors contemporanis.

Salvador Brotons

Nasqué a Barcelona en el si d'una família de músics. Estudià flauta amb el seu pare, i realitzà els estudis musicals al Conservatori de Música de Barcelona on va aconseguir els títols de flauta, composició i direcció d'orquestra. Des de l'any 1977 fins al 1985 va ser flauta solista de l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu i membre de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. L'any 1985 aconseguí una beca Fullbright i es traslladà als Estats Units on assolí el doctorat en música a la Florida State University.

Com a compositor, ha escrit més de 140 obres, majoritàriament orquestrals i de cambra, i ha guanyat importants premis de composició, entre ells el premi Orquesta Nacional de España, premi Ciutat de Barcelona, premi Southeastern Composers League Award, premi The Madison University Flute Choir Composition Award i el premi Reina Sofia. També ha rebut nombrosos encàrrecs de composició. Un bon nombre de les seves obres han estat editades i també enregistrades en diversos cedés, tant a Europa com als EUA amb segells com Naxos, EMI in Auvidis, Albany Records, Claves, Harmonia Mundi, RNE...

Actualment compagina una intensa agenda com a director d'orquestra amb la composició d'un bon nombre d'encàrrecs d'obres de tots els gèneres. Des del 2001 és professor de Composició i de Direcció d'orquestra de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Propers espectacles:

Mare de sucre

La història d'una noia amb discapacitat que vol ser mare

Dv. 6 de maig, 20 h
10 € - 24 €

Landscapes

Pau Codina presenta a L'Atlàntida el seu primer disc en solitari

Ds. 7 de maig, 20 h
10 € - 12 €

Rigoletto

Una de les obres més brillants i commovedores de Verdi

Dg. 15 de maig, 18 h
10 € - 40 € - 45 €

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padrí o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida:

- De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h
- Dissabtes de 10 h a 13 h
- Una hora abans de cada espectacle

ORGANITZA

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

 Fundació "la Caixa"

Damm
Fundació

MECENES D'HONOR

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET
FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

LAVANGUARDIA

EL 9 NOU

boada GRUP

Aural
CENTRE ASSOCIAT DE PROFESSIONALISTES

FIGUERAS

Goufone

33 Cat **Música**
33 anys de música

ARALIA FLORS

AVSA
Arques Vic

campbaseosona

CAPDEVILA
Uem / Agua / Gas / Calefacció

CassanyDesigne

MECENES

extintorsOsona

MATER

MILAR
ESPADALER

Pulit
Grup

VILAR RIBA

AMB EL SUPORT DE:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació
Barcelona
xarxa de municipis